

Nr 254.

Av herr **Ericsson** i Sörsjön m. fl., om viss ändring i gällande bestämmelser rörande arbetarsmåbruksverksamheten.

De innehavare av arbetarsmåbruk, vilka för fem år sedan erhöilo lån för iordningställande av dylika lägenheter, skola under innevarande år påbörja amortering av den del av arbetarsmåbrukslånet, varå enligt gällande bestämmelser amortering skall ske från utgången av nämnda tid. Även om antalet av dem, som i år äro skyldiga erlægga den första inbetalningen, icke är så stort, torde man likväl ha anledning befara, att somliga av dessa icke kunna fullgöra sina förpliktelser på bestämd tid. Och helt naturligt måste man från och med år 1940 räkna med ett ökat antal, för vilka det torde möta betydande svårigheter att i enlighet med gällande bestämmelser fullgöra sina förpliktelser. Det bör i anslutning härtill erinras om, att från och med år 1934 ha åligen tillkommit cirka 1,000 nya arbetarsmåbruk.

Arbetarsmåbruksverksamheten har ju genomförts i syfte att bereda skogsarbetare och med dem likställda arbetare möjligheter till en bättre försörjning och säkerligen har man anledning hysa den förhoppningen att den väl kommer att fylla denna uppgift. Men ehuru en sådan värdesättning av verksamheten kan göras är det uppenbart, att det måste förflyta avsevärd tid innan den bättre försörjningen kan tillgodogöras. Å de flesta arbetarsmåbrukslägenheter finnas från början ej några byggnader och icke heller någon vidare odlad areal, vilket ju är helt naturligt, då ändamålet med verksamheten är att tillskapa nya småbrukslägenheter.

Enligt de givna bestämmelserna är arbetarsmåbrukaren skyldig att under en tid av fem år uppföra bostadshuset samt uppodling av viss areal. Evad det gäller byggnaderna så möter väl icke så stora svårigheter under förutsättning att lånesumman är tillräcklig, men något annorlunda ställer det sig beträffande möjligheten att inom bestämd tid kunna fullgöra odlingsskyldigheten. Arbetarsmåbrukaren har nämligen ej ekonomiska förutsättningar att kunna offra någon längre tid för odlingsändamål å sin lägenhet. Fyra månaders arbete i skogen under vintern ger alldeles för litet, för att han skulle kunna klara sig utan arbetsinkomst under den övriga tiden av året. Familjen måste ju ha sin försörjning och detta helst utan anlåtande av fattigvården. Följaktligen är han hänvisad att söka skaffa sig förtjänstarbete även under sommaren, alltså under den tid då odlingsarbetet skall utföras. Dagsförtjänsten i skogsarbetet är också så liten, att den icke räcker till mycket mera än försörjningen under tiden för anställningen. Och att leja arbetskraft för uppodlingen är otänkbart av den anledningen, att han icke skulle kunna betala den lejda arbetskraften.

Synnerligen önskvärt vore därför, om innehavare av arbetarsmåbruk kun-

de beredas möjlighet till anstånd med erläggande av amortering utöver nu fastställda fem amorteringsfria år. För tillgodoseende härav synes det vara lämpligt och ändamålsenligt, att statens egnahemsstyrelse erhåller befogenhet att lämna ytterligare anstånd med ett år i sänder i sådana fall då behov härav föreligger. I anslutning härtill tillåta vi oss vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring i nu gällande bestämmelser rörande arbetarsmåbruksverksamheten att statens egnahemsstyrelse erhåller befogenhet att utöver nu gällande amorteringsfria tid av fem år kunna lämna ytterligare anstånd ifråga om amorterings erläggande med ett år i sänder då behov härav föreligger.

Stockholm den 23 januari 1939.

Evald Ericsson

i Sörsjön.

Nils Olsson

i Rödningsberg.

Emil Näsström.